

Sari Ahonen

Lumisadepallo

Lumisadepallo

Lumisadepallo

Sari Ahonen

© Sari Ahonen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 9789528019695

1.

Olipa kerran pieni poika, joka asui lumisadepallossa. Tiedäthän, sellaisessa, jota voi ravistaa ja sitten pallon sisällä alkaa sataa hiljalleen valkoisia hiutaleita. Pieni poika ei muistanut aikaa, ettei olisi asunut pallossa; olihan se ollut hänen kotinsa jo lähes sata vuotta.

Keskellä lumisadepalloa, tiheän metsän reunassa, seiso i sievä talo, joka oli pojan koti. Talon edessä kasvoi komea kuusi, ja metsän takana kohosivat lumihuippuiset vuoret. Poika, pojan äiti ja lemmikkiorava pitivät lystiä pihalla. Joskus harvoin jonkun ravistaessa palloa se alkoi soittaa vanhaa tuntematonta sävelmää samalla, kun hiutaleet leijailivat.

Lumisadepallo oli päätynyt pieneen Muurulan kansakouluun vuosikymmeniä sitten erään saksan kielen opettajan laukussa, ja samalla matkalla pallo oli vieläkin.

Vuosien saatossa Muurulan alakoulu oli nähnyt monia muutoksia: opettajat olivat vaihtuneet, opetusmenetelmät uudistuneet, koulua remontoitu ja oppilaat kasvaneet aikuisiksi niin, että kenties jo heidän lapsenlapsenlapsiaan opiskeli samassa koulussa.

Lumisadepallo oli ollut saksan kielen opettajan pöydällä tämän eläkkeelle jäämiseen asti, myöhemmin rehtorin huoneessa paperipainona, sittemmin opettajainhuoneen kirjahyllyssä pölyttymässä, kunnes erään remontin yhteydessä tullut siirretyksi koulupsykologin toimistoon. Sieltä pallo oli saanut äkäisen lähdön tarvikevarastoon, koska oli psykologin mukaan ollut noiduttu, ja lojunut unohdettuna vanhassa pulpetissa viime joulun asti, jolloin rehtori Alamäki oli kadonneita nuotteja etsiessään löytänyt sen ja nostanut pulpetille tarkoituksenaan viedä se myöhemmin ruokalaan ikkunakoristeeksi.

Rehtori oli kuitenkin unohtanut.

Lumisadepallo lepäsi vieläkin tarvikevaraston perimmäisellä pulpetilla Muurulan alakoulun kolmannessa kerroksessa ja sen sisällä satoi hiljalleen lunta.

2.

”Istukaahan paikoillenne ja rauhoittukaa hetkeksi, niin voidaan aloittaa”, Jari Lohi eli Jari-ope virkkoi luokkaan astuessaan, mutta hänen pyyntönsä kuulosti kuiskaukselta oppilaiden kikatukseen ja höpötykseen verrattuna.

Yksikään 5B:n kahdeksastatoista oppilaasta ei istunut omalla paikallaan ja hyvin harva muutenkaan istui. Pojat makasivat luokan perällä säkkituoleissa ja räsymatoilla tai leikkivät hernepussihippaa pulpettien välissä. Osa tytöistä oli kerääntynyt pianon luo, jossa Eeva ja Ellen soittivat nelikätisesti kissalanpolkkaa yhä uudestaan ja yhä nopeammin. Fiona, Iitu ja Saana olivat kiivenneet pulpeteille Jeminan ympärille tämän kirjoittaessa muistiin ehdotuksia, joita luokkakaverit huutelivat vastauksena päivän kuumimpaan kysymykseen: ”mitä tehdä yökoulussa”.

”Opettaja”, Emil aloitti, ”eiks me voida olla tälleen rennosti? Olis mukavampaa.”

Jari mietti kolme sekuntia.

”Okei, mutta hiljaisuus pitää saada, muuten voitte unohtaa yökoulun.”

Luokka hiljeni yhtäkkiä täysin.

”Teistä on tullut valituksia, meluatte ja häiritsette muiden luokkien opetusta”, Jari jatkoi. ”Sillä tavalla ei pääse yökouluun.” Jari yritti näyttää vakavalta, mutta ei onnistunut kovin hyvin. Ninni huomasi, että opettajaa hymyilytti, toista suupieltä nyki. Ehkä Jari ei kuitenkaan oikeasti ollut heille vihainen. Sitä paitsi he olivat vain olleet innoissaan.

”Mutta mennään nyt asiaan”, Jari totesi, napsautti videotykin päälle ja alkoi kirjoittaa tietokoneellaan muistilistaa yökouluun tarvittavista asioista.

Luokka kohahti, rentoutui, hälisi hetken ja hiljeni sitten uudelleen, kun Jari loi oppilaisiinsa varoittavan silmäyksen.

”Aika: tämän viikon perjantai-illasta lauantaiamuun. Yökoulu alkaa 17. toukokuuta klo 16 ja päättyy 18. toukokuuta klo 11. Paikka: oma koulu. Valvojaksi tarvitaan mun lisäksi toinen aikuinen, joko vanhempi tai opettaja...”

”Ei ainakaan vanhempaa, ei ikinä mun iskää, mä en tuu jos se tulee, ei ikinä, nevä evö...”, 5B valitti kuorossa.

”... ja oon sopinut tyttöjen liikunnanopettajan Helenan kanssa, että hän tulee toiseksi valvojaksi”, Jari lopetti lauseen saaden valittajat nolostumaan.

”Viralliset asiat ensin”, aloitti Jari ja kävi seuraavaksi läpi varustelistan, lääkkeet, allergiat, ilmoittautumiset, saapumiset ja lähtemiset, tuomiset ja viemiset, yökoulun säännöt, turvallisuusasiat jne. Loppuun päästyään hän huomasi, että Aapo ja Hessu olivat nukahtaneet säkkituoleissaan, Aleksi pilkki pulpettinsa ääressä ja muutamalla työlläkin oli suuria vaikeuksia pysyä hereillä.

”No niin, laitan nää joka tapauksessa Wilmaan vielä. Mennään sitten ohjelmaan, onko toivomuksia?”

Kahdeksantoista erittäin tarkkaavaista
silmäparia tuijotti nyt opettajaansa täysin hereillä ja ainakin
kaksitoista kättä nousi.

”No okei, ehkä mä en nyt jakele puheenvuoroja.
Huudelkaa sieltä, mutta ei yhtä aikaa...”, Jari totesi ja alkoi
kirjoittaa eri puolilta luokkaa kuuluvia ehdotuksia värikkäille
tarralapuille kiinnittäen niitä luokan liitutauluun.

”Kirkonrottaa. Sählyä. Korista. Lentistä.
Syömistä. Tehdään ruokaa. Nyyttikestit. Syömistä.
Valokuvasuunnistusta. Tutustumisleikkejä. Sketsejä. Syömistä.
Jalkapalloa. Parkouria. Syömistä. Sirkusta. Pihaleikkejä.
Katsotaan elokuva. Syömistä. Pidetään tietokilpailu tytöt
vastaan pojat. Syödään. Soitetaan musiikkia. Pelataan
pleikkaa. Piilosta...”

Ideoista ei tuntunut ensin tulevan loppua,
mutta jossain vaiheessa ne kuitenkin ehtyivät ja oppilaat
tuijottivat taululle liimattuja lappuja.

”Jaaha. Nekö oli nyt sitten siinä?” Jari kysyi ja
jakoi jokaiselle tussin. ”Älkää piirrelkö nyt yhtään mihinkään.
Kerron ihan just, mihin sitä kynää käytetään.”

Muurulan alakoulussa eletään jännittävää kevättä: 5B-luokan jättimäisiin mittoihin kasvaneet yökouluvalmistelut saavat koko koulun sekaisin, kunnes h-hetki vihdoinkin koittaa. Onnistuvatko Ninni, Paavo ja luokkakaverinsa pujahtamaan pimeään koulun käytäville toteuttamaan suunnitelmaa, jota on valmisteltu viikkokausia? Vai juoksevatko he suoraan yövartijan syliin? Mitä oikein tapahtuu salaperäisessä tarvikevarastossa? Myös huhut kummituksesta leviävät opettajan järkipuheesta huolimatta.

- Ajatelkaa, meidän koulu on sata vuotta vanha! Mistä me tiedetään, mitä levottomia henkiä tuolla käytävillä vaeltaa. Tervetuloa 5B-luokan yökouluun!

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi